

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Dîtîqa (nouum) ḥadāta (testamentum)

Parisiis, 1584

Cap. VIII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39367

demonium exiit sermone hunc propter abi Iesus ei dixit
אמר לה ישוע ולי מטל הוא מלתא נפק לה שאדמ²⁹
 iaceret dum filiam suam & inuenit in domum suam & abiit filia tua ex
מן ברתכי : ³⁰ ואולת לביתה ואשכחת ברתה כד רמיא
 confinio à Iesus exiit rursum demon. ei ab ea & exierat in lecto
בערסא ונפיק מנה שאדה : ³¹ טוב נפק ישוע מן תחומא
 decem ad confinium Galilæe ad mare & venit & Sidonis Tyri
דצור ודעידן ואתא לימא דגלילא לתחומא דעסרת
 & rogâtes balbutientē vnū surdum ei & adduxerunt vrbium
מדינתא : ³² ואיתיו לה הרשא חד פאקא ובעין
 turba de & extraxit eū manum super eum vt imponeret ab eo erant
הו מנה דנסיס עלוהי אידה : ³³ ונגדה מן כנשא
 lingua eius & tetigit & expuit in aures illi² digitos suos & iunxit solum
בלחודוהי וארמי צבעתה באדנוהי ורק וקרב ללשנה :
 & in illa adaperitor ei & dixit & ingemuit in cælum & suspexit
וחר בשמיא ואתתנה ואמר בה אתפתח : ³⁴ ובה
 eius lingue vinculum & solutum est eius aures adaperit sunt hora
בשעתא אתפתחו אדנוהי ואשתרי אסרא דלשנה
 dicerent non cuiquam vt id eos & admonuit facillimè & locutus est
ומלל פשיקאית : ³⁶ וזהר אנון דהרא לאנש לא נאמרון
 erant prædicâtes magis illi eos erat admonens ipse & quanto
ובמא דהו מוחר אומא להון הנון יתיר מברון הו :
 bene quia omnia & dicebant erant obstupescentes & magis
ויתרארת מתדמרין הו ואמרין דכלמדם שפיר
 vt loquantur loquentes & non vt audiant facit surdos fecit
עבר להרשא עבר דנשמעון ולרלא מכללן דנמללון :
 8 Caput

קפלאון ח

dici omnis ad oblationem

דקורבא דכל יום

esset & non esset existens multa turba cum diebus autem in illis
בהנון דין יומתא כד כנשא סניאא אית הוא ולא אית
 illis & ait discipulos suos vocauit quod ederent quicquam
הוא מדם דנאכלון קרא לתלמידוהי ואמר להון :

29 Erat illi, propter hunc sermone vade, exiit demonium à filia tua,
 30 Et cum abiisset domum inuenit puellam iacentem supra lectum, & demonium exiisse.
 31 Et iterum exiens de finibus Tyri, venit per Sidonem ad mare Galilæe inter medios fines Decapoleos.
 32 Et adducunt ei surdum & mutum: & deprecabantur eum vt imponeret illi manum.
 33 Et apprehendens eum de turba seorsum, misit digitos suos in aurículas eius: & expuens, tetigit linguam eius.
 34 Et suspiciens in cælum, ingemuit: & ait illi, Ephphetha, quod est, adaperire.
 35 Et statim apertæ sunt aures eius: & solutum est vinculum lingue eius, & loquebatur recte.
 36 Et præcepit illis ne cui dicerent, Quanto autem eis præcipiebat, tantò magis plus prædicabant.
 37 Et eò ampliùs admirabantur, dicentes, Bene omnia fecit: & surdos fecit audire, & mutos, loqui.

C A P. VII.

1 In diebus illis iterum cum turba multa esset cum Iesu, nec haberent quod manducarent: conuocatis discipulis, ait illis.

29 **אמר** איתיו אדנוהי, אדמ נפק לה שאדמ. 30 **אמר** אפלא-
 דו סתא עיס תן דינור אדנוהי, אדמ נפק לה שאדמ. 31 **אמר** אפלא-
 דו סתא עיס תן דינור אדנוהי, אדמ נפק לה שאדמ. 32 **אמר** אפלא-
 דו סתא עיס תן דינור אדנוהי, אדמ נפק לה שאדמ. 33 **אמר** אפלא-
 דו סתא עיס תן דינור אדנוהי, אדמ נפק לה שאדמ. 34 **אמר** אפלא-
 דו סתא עיס תן דינור אדנוהי, אדמ נפק לה שאדמ. 35 **אמר** אפלא-
 דו סתא עיס תן דינור אדנוהי, אדמ נפק לה שאדמ. 36 **אמר** אפלא-
 דו סתא עיס תן דינור אדנוהי, אדמ נפק לה שאדמ. 37 **אמר** אפלא-
 דו סתא עיס תן דינור אדנוהי, אדמ נפק לה שאדמ.

2 Misereor super turbam: quia ecce iam triduo sustinet me, nec habent quod manducent.

3 Et si dimisero eos ieiunos in domum suam, deficient in via. quidam enim ex eis de longe venerunt.

4 Et responderunt ei discipuli sui, Vnde illos quis poterit hic saturare panibus in solitudine?

5 Et interrogavit eos, Quot panes habetis? Qui dixerunt, Septem.

6 Et precepit turbæ discubere super terram. Et accipiens septem panes, gratias agens fregit: & dabat discipulis suis ut apponerent, & apposuerunt turbæ.

7 Et habebant pisciculos paucos: & ipsos benedixit, & iussit apponi.

8 Et manducaverunt, & saturati sunt: & sustulerunt quod superauerat de fragmentis, septem sportas:

9 Erant autem qui manducaverant, quasi quatuor millia: & dimisit eos.

10 Et statim ascendens nauim cum discipulis suis, venit in partes Dalmanutha.

11 Et exierunt Pharisei, & cœperunt conquirere cum eo, querentes ab illo signum de caelo, tentantes eum.

expectat. dies tres quia ecce hanc turbam super ego misereor. comouet
2 כתרחה אנא על כנשנה הנא דהא תלתא יומין קוין
eos ego vt dimitta fiat etfi comedant quod eis & no est apud me
לוותי ולית להון מנא נאבלון? ואן הו דשרא אנא להון
3 ex eis enim aliqui in via deficient in domos suas ieiuni sint et
כד צימין לבתיהון עפיין באורחה אנשא ניר מנהון
vndenam discipuli eius ei dicunt venerunt longin quo de
מן הוה קמא אתיאין? 4 אמרין לה תלמידוהי אימכנה
illos pane saturare in deserto hic aliquis potest
משכה אנש הרבנה כחורבא דנסבע לחמנה להלון
dicunt vobis suat panes quot ipse eos & interrogavit omnes
בלהון? 5 ושאל אנון הו כמא לחמין אית לכון אמרין
& accepit terram super vt discumberet turbis & precepit septem ei
לה שבענה? 6 ופקד לבנשא דנסתמכון על ארעא ונסב
vt apponeret discipulis suis & dedit & fregit & bened. panes septem eos
וגון שבעא לחמין וכרך וקצא ויהב לתלמידוהי דנסימון
super eos & etia pauci pisces erant & existentes turbæ & apposuerunt
וסמו לבנשנה? 7 ואית הו נוננה קליל ואף עליהון
reliquias & sustulerunt & satur. sue & comed. eos vt apponeret & dixit bened.
כרך ואמר דנסימון אנון? 8 ואבלו וסבעו ושקלו רותרא
homines autem erant existentes sportas septem fragmentorum
וקצא שבענה אספרדיין? 9 איתיהון הו דין אנשא
& dimisit eos & dimisit millia quatuor quasi qui comed.
ואבלו איך ארבענה אלפין ושרת אנון? 10 וסלק
in locum & venit discipulis suis cum in nauim statim
מחרת לספנתא עם תלמידוהי ואהנה לאתרה
Dalmanutha
דלמנוטה!

candidatorum hebdomadis in sabbatho tertie

דתלתא בשבא דשבתא דהוריא

eum erant & petentes cum eo disceptare & cœperunt pharisæi & exierunt
11 ונפקו פרישנה ושריו למבעא עמה ושאלין הו בה
eum tentantes cum celo è signum
אתא מן שמיא כד מנסין לה!

2 αναλίζομαι ὅτι πέν ὄχλον, ἢ πῶς ἡμέρας τρεῖς περιμένω ἵνα μοι, καὶ ἵνα ἔχησι τί φάγωσι. 3 καὶ
εἰ μὴ ὁδοῦ λυτοῦ ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἐξ ἧς ἀπέβη τὸ κλυτὸν στίγμα ὅτι ὁ δὲ ὕψος ἐξ ἧς ἐβῆ ἀπὸ τῆς μακροβίου ἡκάστος. 4 καὶ
ἀπεκρίθησαν αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, πόθεν σου πῶς δύνασται ἡς ὡς ἐξ ἑσπέρου ἐπὶ ἡμέρας 3 5 καὶ ἐπι-
ρώπη αὐτοῦ, πῶς ἐξ ἧς πῶς ἐξ ἧς πῶς ἐξ ἧς πῶς. 6 καὶ παρήγγειλε τῷ ὄχλῳ δοῦναι τοῖς ἄλλοις καὶ λα-
βῶν τῶς ἐξ ἧς πῶς, ἀγλασθησας ἑκάστος, καὶ ἐδίδου τῶς μαθηταῖς αὐτοῦ, ἵνα ἀβλαβῶσι καὶ παρήγγειλε
ἑκάστω καὶ ἕραν ἀβλαστουματι κλασσαι αὐτῶν ἐπὶ τὰ σκελετοῦ. 9 ἵνα δὲ οἱ φαρισαῖοι ὡς τι περὶ αὐτοῦ καὶ
ἀπὸ τῆς αἰτίας. 10 καὶ ὁδοῦ εἰς ἐμβάσις τῶ πλοῖον μὲν ἐπὶ μαθηταῖς αὐτοῦ, ἵνα ἔσται ἐξ ἧς μέρη δαλμανυ-
θα. 11 καὶ ἐξῆλθον οἱ φαρισαῖοι, καὶ ἤρξαντο συζητῆσαι αὐτῷ, ζητῶντες παρ' αὐτοῦ σημεῖον ἐκ τοῦ
πυραύλωντος αὐτοῦ.

23 Et apprehensa manu eius, eduxit eum extra vicum, & expuens in oculos eius impositis manibus suis, interrogavit eum si quid videret.
 24 Et aspiciens ait, Video homines velut arbores, ambulantes. 25 Deinde iterum imposuit manum super oculos eius: & cepit videre, & restitutus est, ita ut clarè videret omnia.
 26 Et misit illum in domum suam, dicens, Vade in domum tuam: & si in vicum introieris, nemini dixeris.
 27 Et ingressus est Iesus, & discipuli eius castella Cæsareæ Philippi: & in via interrogabat discipulos suos, dicens eis, Quem me dicunt esse homines?
 28 Qui responderunt illi, dicens, Alij Ioannem Baptistam, alij Eliam, alij verò quasi vnum de prophetis.
 29 Tunc dicit illis, Vos verò quem me esse dicitis? Respondens Petrus ait ei, Tu es Christus.
 30 Et comminatus est eis, ne cui dicerent de illo.
 31 Et cepit docere eos quoniam oportet Filium hominis pati multa, & reprobari à senioribus, & à summis Sacerdotibus, & Scribis & occidi: & post tres dies resurgere.
 32 Et palam verbum loquebatur. Et apprehendens eum Petrus, cepit increpare eum.

& expuit pagum extra & eduxit eum cæci manum & prehensit
 ואחר באודה דסמא ואפקה לבר מן קריתא ורק
 & suspexit videret eequid & interrog. eum manū suā & iposuit in oculos eius
 בעינוהו וסמ אודה ושלרה דמנא חזא וחר
 rursum quæ ambulant arbores quasi homines ego video & ait
 ואמר חזא אנא בנינשא אך אילנא דמהלכין תוב
 dilucidè omnia erat & vidēs & restit. est oculos eius sup manū suā posuit
 סמ אודה על עינוהו ותקן וחזא הוא כל מרס נהוראית
 neque introieris in pagum non etiam & ait in domum suā & misit illum
 ושדרה לביתה ואמר אף לא לקריתא תעול ולא
 & discipuli eius Iesus & exiit in pago cuiquam dixeris
 תאמר לאנש בקריתא ו נפק ישוע ותלמידוהו
 discipulos suos erat & interrogans Philippi Cæsareæ in vicis
 לקורא דקסריא דפיליפום ומשאל הוא לתלמידוהו
 quod sim homines de me dicunt quid eis & dicebat in via
 באודרא ואמר להון מנו אמרין עלי אנשא דאתי
 Eliam & alij Baptistam Ioannem dixerunt verò illi
 הנון דין אמרו דיוחנן מעמדנא ואחרנא דאליא
 autem vos Iesus eis dixit prophetis ex vnum & alij
 ואחרנא חד מן נביא ו אמר להון ישוע אנתון דין
 ei & ait Cephas Simon respōdit quod sim de me estis dicens quid
 מנא אמרין אנתון דלי דאיתי ענא שמעון כאפא ואמר לה
 eis & inhiuit vinctis Dei Filius Christus es tu
 אנת הו משיחא ברה דאלהא חיא ו כאא בהון
 eos docere & cepit de se dicerent non ut cuiquam
 דלאנש לא נאמרון עלוי ו ושרי הוא למלפו אנון
 senioribus à & ut reprobaretur multū pateretur hominis ut fili? esset q futurū
 דעתיד הו ברה דאנשא דנהש סני ודנסתלא מן קשישא
 resurgeret tertio & die & occideretur scribis & à sacer. principib? & à
 ומן רבי כהנא ומן ספרא ונתקטל וליומא דתלתא נקום
 & cepit Cephas & prehēdit eū erat loquens sermonem & apercē
 ועין כנלא מלתא סמלל הוא ודרברה כאפא ושרי
 eum obiurgare
 למנאא ברה

23 & δὴ λαβὴν τῆς χειρὸς τοῦ πεφλοῦ, ἐξήγαγεν αὐτὸν ἔξω τῆς κώμης. & κτύπησας εἰς τὰ ὀφθαλμοῦ αὐτοῦ, ἐπέθηκε τὰς χεῖρας αὐτοῦ, ἐπερώτα αὐτὸν εἰ τι βλέπει. 24 & ἀσθλένας ἤβλεπε, λέγων τοῖς ἀσθροῦσι ὡς δένδρα ὡσεὶ περὶ κώμης. 25 ἔπειτα πάλιν ἐπέθηκε τὰς χεῖρας ἐπὶ τοῖς ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ, & ἐπίησεν αὐτὸν ἀσθλένας, & ἔσπευσε, ὡς ἐπέθηκε τὴν χεῖρα αὐτοῦ, ὡσεὶ περὶ κώμης. 26 & ἀπερώτα αὐτὸν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ, λέγων, μὴ εἰς τὴν κώμην εἰσελθῆς, μὴ δὲ εἰς τὴν κώμην. 27 & ἐξῆλθεν ὁ Ἰησοῦς, & οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ εἰς τὰς κώμας Καίσαρειας τῆς Φιλίππων. & ἐν τῇ ὁδοῦ ἐπερώτα τοὺς μαθητάς αὐτοῦ, λέγων αὐτοῖς, τίνα με λέγουσιν οἱ ἄσθροισι; 28 οἱ δὲ ἀπεκρίθησαν, Ἰωάννην τὸν Βαπτιστῆν, καὶ ἄλλοις Ἡλίαν, διῆσι δὲ ἕνα τῶν προφητῶν. 29 καὶ αὐτὸς λέγει αὐτοῖς, ἡμεῖς δὲ τίνα με λέγουσιν; ἀπεκρίθη δὲ ὁ Πέτρος, λέγων αὐτῷ, σὺ εἶ ὁ Χριστός. 30 καὶ ἐπετίμησεν αὐτοῖς ἵνα μὴ εἰπὴν τοῖς ἄλλοις. 31 καὶ ἤρξατο διδάσκειν αὐτοὺς, ὅτι πᾶν ἵδιον τὸ ἀσθροῦσιν ποιεῖν ἔσται, καὶ ἄπο θανάτου αὐτοῦ ἀποθνήσκειν, καὶ ἔσται ἡμέρας αἰσθητῆς. 32 & παρήσεια τὸν λόγον ἐλάλει, & ἔσπευσεν ἀποστρέφειν αὐτοὺς.

